

Så det er sådan set ikke et spørgsmål om, at man går ind og griber ind i aftaleretten. LO har ønsket det her. De kvinder, der bliver underbetalt, de organisationer, der organiserer de kvinder, bl.a. HK, har ønsket at få kønsopdelt lønstatistik. De har ønsket, at vi herindefra tog en beslutning om kønsopdelt lønstatistik. De har bedt om lovgivning.

Derfor synes jeg måske, at det lidt er en tilsnigelse for Dansk Folkepartis ordfører at sige, at det her giver problemer i forhold til aftaleretten. Jeg tror mest af alt, at Dansk Folkeparti måske står og bliver en lille bitte smule klam ved at gå arbejdsgivernes ærinde og derfor skal prøve at tørre det af på noget andet.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nej, vil jeg sige til fru Line Barfod, vi bliver ikke klamme, og vi tager ikke arbejdsgivernes parti. Vi mener bare ikke, at det er den rigtige måde at løse problemet på. Det her skal løses ude på arbejdspladserne, og det skal være igennem lønforhandlinger med den enkelte arbejdsplads.

Jeg kan også godt høre på fru Line Barfod, at den interesse, der er der, er, at man skal have lige løn for det samme arbejde over hele landet. Men så skal vi jo også lige sørge for, at vi har de samme priser, vi har de samme huspriser, og vi har de samme transportpriser over hele landet, hvis det er det, der er tilfældet. For ellers kan man jo ikke opnå lige løn over hele landet.

Kl.15.40

Man kan kun tale om lige løn for lige arbejde i den samme virksomhed. Det er der, man kan snakke om det. Det er netop der, hvor vi kan snakke om det, og det løses gennem lønforhandlingerne i den enkelte virksomhed.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at spørgeren var fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og så går vi videre i ordførrækken.

Lars Barfoed (KF):

Et af de vigtigste arbejdsmarkedspolitiske målsætninger er jo netop at sikre lige behandling, at undgå, at der er diskrimination på arbejdet, på arbejdsmarkedet, men sikre, at der er ligebehandling ikke mindst mellem mænd og kvinder. Det er en vigtig målsætning, herunder naturligvis også, at der er lige løn for lige arbejde.

Intet er da mere urimeligt, end at man lønner folk forskelligt, hvis det er de samme arbejds-

funktioner og det samme ansvar, de har, blot fordi de er af forskelligt køn.

Derfor har vi også en ligebehandlingslovgivning, og derfor er vi også i Det Konservative Folkeparti klart af den opfattelse, at der skal slås ned med alle de arbejdsretlige redskaber, vi har, mod ethvert tiltag og ethvert eksempel på, at der ikke er ligestilling på arbejdsmarkedet.

Jeg vil sige det sådan, at den sag simpelt hen er for vigtig til, at vi kan vedtage det forslag, som vi nu drøfter. Man kan ikke reducere den her problemstilling til et spørgsmål om statistikker. Jeg vil i øvrigt også godt i parentes nævne, at det jo ikke kun er kønsdiskriminering, vi skal være opmærksom på. Der er jo mange andre former for forskelsbehandling i samfundet og også på arbejdsmarkedet, som vi skal være opmærksom på.

Vi skal slå hårdt ned på diskrimination f.eks. på grund af alder, race, religiøs opfattelse osv. Egentlig tror jeg, at det ville være ganske vanskeligt, hvis vi skulle til at bruge sådan nogle summariske statistikker, som der lægges op til her, til at arbejde med alle de her forskellige former for diskrimination med henblik på at modvirke diskrimination.

Det er simpelt hen ikke en fornuftig og farbar vej at gå, medmindre man kan få tilvejebragt nogle tilstrækkelig nuancerede statistikker.

I Det Konservative Folkeparti er vi da bestemt ikke principielt modstandere af, at man bruger tal som dokumentation for, at der er forskelsbehandling. Men det skal gøres på en tilstrækkelig nuanceret og ordentlig måde. Ikke mindst synes vi, det er vigtigt, at vi får parterne på arbejdsmarkedet med ind i et samarbejde om det, i stedet for at vi bare herinde på Christiansborg reducerer de her problemstillinger til noget, der kan løses gennem statistikker.

For hvis det bare er statistikker, der viser nogle gennemsnitstal, som nogle gange er retvisende, men andre gange er misvisende, tror jeg, at vi har misforstået noget, og så er det et stykke skrivebordsarbejde, som ikke kan bruges til noget. Som sagt: Skal statistik kunne bruges til noget, skal det være tilstrækkelig nuanceret.

Jeg synes, at det forslag, vi nu behandler, bærer for meget præg af netop at være et stykke teoretisk skrivebordsarbejde, der er blevet til herinde bag Christiansborgs tykke mure uden den tilstrækkelige kontakt med virksomhederne og dem, det berører ude på arbejdsmarkedet.

Derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke medvirke til at gennemføre forslaget, men vi er